

Sygn. akt II KK 187/20

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **K. S. M.**

skazanego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 11 sierpnia 2020 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku

Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 grudnia 2019 r.,

sygn. akt V Ka (...), zmieniającego wyrok

Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 13 grudnia 2018 r.,

sygn. akt II K (...),

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego K. S. M. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 grudnia 2019 r., sygn. akt V Ka (...) zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt II K (...), albowiem podniesione zarzuty kasacyjne są na tyle doniosłe, że powinny skutkować wyeliminowaniem z obrotu prawnego zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego, nadto wykonanie wyroku spowodowałoby nieodwracalne skutki dla zdrowia skazanego, który choruje na schyłkową niewydolność obu nerek, aktualnie oczekuje na ich przeszczep oraz wdrożenie hemodializ.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie trzeba zauważyć, że samo wniesienie kasacji i powoływanie się w niej na rażące naruszenie prawa nie uzasadnia automatycznego uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku i odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń.

Autorowi wniosku, powołującemu się na zły stan zdrowia skazanego, wyraźnie umknęło, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia określona w treści art. 532 § 1 k.p.k. nie może być utożsamiana z instytucją odroczenia lub przerwy wykonania kary pozbawienia wolności, ponieważ tym instytucjom przyświecają inne założenia. Wniosek oparty na art. 532 § 1 k.p.k. powinien łączyć się z argumentacją związaną z wniesionym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia ze wskazaniem takich okoliczności, które w wysokim stopniu uprawdopodobniają, że wykonanie zaskarżonego orzeczenia byłoby nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego. Istnienia takich względów w rozpoznawanej sprawie obrońca jednak nie wykazał.

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w kwestii kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wobec skazanego wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Z tych względów Sąd orzekł jak na wstępie.